

**UCHWAŁA NR XXII/213/2012
RADY GMINY IŁAWA**

z dnia 29 sierpnia 2012 r.

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Wójta Gminy Iława.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15) ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Jednolity tekst: Dz. U. z 2001 r. Nr 142, poz. 1591 z późn. zmianami) oraz art. 229 pkt 3) ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Jednolity tekst: Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zmianami) Rada Gminy Iława uchwala, co następuje:

§ 1. Uznaje się za niezasadną skargę Pana Jana Ekierta zam. w Kwidzynie z dnia 19 lutego 2012 r. (została ona przekazana do Urzędu Gminy w Iławie w dniu 27 lipca 2012 r. przez Biuro Wojewody Warmińsko - Mazurskiego Urzędu Wojewódzkiego) na działalność Wójta Gminy Iława w zakresie prowadzenia postępowania podatkowego w sprawie wymiaru podatku od nieruchomości za 2012 r.

§ 2. Uzasadnienie rozstrzygnięcia skargi stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§ 3. Zobowiązuje się Przewodniczącego Rady Gminy do poinformowania Skarżącego o sposobie załatwienia skargi.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Gminy

Roman Piotrkowski

Uzasadnienie

Skarżący - Pan Jan Ekiert zam. w Kwidzynie wniósł skargę na działalność Wójta Gminy Iława wprost do Wojewody Warmińsko - Mazurskiego, który to organ nadzoru, nie będąc uprawnionym do jej rozpatrzenia, przekazał ją na podstawie art. 231 w związku z art. 229 pkt 3) k.p.a, Radzie Gminy Iława w celu rozpoznania zawartych w niej zarzutów.

Treść skargi została poddana przez tutejszą Radę Gminy szczegółowej analizie. Przedmiotem oceny była przede wszystkim kwestia zasadności zarzutów wysuniętych przez Skarżącego wobec organu wykonawczego Gminy (Wójta Gminy Iława). Należy przede wszystkim wskazać, że Skarżący swoje pretensje kieruje pod adresem w/w organu, będącego zarazem organem podatkowym pierwszej instancji.

Istotą skargi jest subiektywne przekonanie Skarżącego, że nie powinien on być obciążany podatkiem od nieruchomości z racji tego, iż przedmiot opodatkowania (dom letniskowy) z uwagi na jego konstrukcję nie powinien podlegać podatkowi od nieruchomości. Dodać w tym miejscu należy, że decyzja dotycząca wymiaru w/w podatku już raz została przez tut. organ wydana, ale w wyniku "uruchomienia" przez stronę środka odwoławczego decyzją Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Elblągu decyzję podatkową uchylono i przekazano ją tut. organowi do ponownego rozpatrzenia. Obecnie toczy się ponowne postępowanie podatkowe, w którym tut. organ jest zobowiązany ściśle wypełnić wskazówki sformułowane w decyzji organu odwoławczego. W powtórzonym postępowaniu podatkowym Wójt Gminy jest zobowiązany zebrać wszystkie niezbędne dowody istotne w sprawie oraz wydać decyzję ponowną. Zarzuty dotyczące zarówno pierwszego, jak i aktualnie prowadzonego postępowania są całkowicie bezzasadne, gdyż tut. organ podatkowy ma ustawowy obowiązek merytorycznego załatwienia sprawy. Wbrew temu co podnosi Skarżący, jego sprawa podatkowa wcale nie jest prosta i wymaga dokładnego zgromadzenia dowodów w sprawie, a związane z tym czynności wcale nie są oczywiste i szablonowe. Problem opodatkowania budynków, będących obiektami o zróżnicowanej konstrukcji, jak również obiektów o tymczasowym charakterze, jest niezwykle złożony, o czym świadczą niejednolite poglądy doktryny i towarzyszące im orzecznictwo sądowe. Wiadomym jest, że w przypadku wydania drugiej decyzji podatkowej Skarżącemu będą ponownie służyły środki odwoławcze. Nie może więc być zasadny pogląd, że Skarżącemu tut. organ podatkowy ogranicza uprawnienia do obrony jego usprawiedliwionego interesu prawnego.

Skoro zatem sprawa podatkowa się w dalszym ciągu toczy i nie jest przedłużana (Skarżący jest wzywany przez tut. organ do dokonywania określonych czynności niezbędnych do załatwienia sprawy), to tym samym skarga na działanie Wójta nie mogła być uznana za słuszną, co znalazło swoje odzwierciedlenie w treści przedmiotowej uchwały.

Przewodniczący Rady Gminy

Roman Piotrkowski